

צעירי הפלאנגות

שהרג חמישה פלסטינים. הוא טען שצריך להרוג את כולם, ושהצבא הישראלי היה צריך בעירות. ג'יהאד נימר (מימין) בן ה-16 התגאה נערים מגוייטים של הפלאנגות הנוצריות ב-

ה'ישמר האזרחי'

לשמור על הסדר האזרחי. שני הצעירים שבתמונה עסקו בכיוון התנועה. הם מבצעים

שאנחנו מכירים מהארץ. המוכר מכבר אותנו בשקית דובדבנים. כסף הוא לא מוכן לקחת. לא מישראלים.

„אין כניסה

לצה"ל"

מעלה אנחנו כמלאים דלק בתחנת קלטקס. תישעה ליטרים בשלושה דולארים. כאן עדיין לא מקבלים שקלים. למטה, במרכז העיר, כסף ישראלי עובר כבר לסוחר. ממול לתחנה נמצאת עמדה של צה"ל. „אני בעצמי לא יודע מה הולך פה“, מספר לנו עזרא יוסף, ממושב אחיסמך, טוראי המשרת מזה שיבעה חודשים. „אני שומע ברדיו חדשות כמו כולם, וזה מה שאני יודע. לפעמים אנחנו יוצאים לחפש מחב"לים.

אורי פינר מחולון ויואב כהנוביץ מגיבעתיים משהחיים עם ג'ורג'יה ריאשי בת ה-21 ועם אחותה, גינאן בת ה-18. הן משכונת חאן-שערה הנוצרית. החיילים מספרים לנו שהשתיים לא עוזבות אותם מאז הגיעו לכאן. ביניהן לבין החיילים התפתחו יחסי ידידות. אך החברה מד-

תדר. עם הפלסטינים אי-אפשר. אנחנו ממשיכים לכיוון המרכז המיסחרי של האיזור הנוצרי. הרחוב שבו אנחנו נוסעים מזכיר את רחוב הרצל בתל-אביב. כל החנויות פתוחות. המוני בני-אדם מתרוצצים ביניהן. העסקים מתנהלים כרגיל. בעוד שהמלחמה נמשכת במרחק כמה רבעים מכאן. בחלונות הראווה ניתן לראות בגדים מן האופנה האחרונה ומוצרי איכות מכל הסוגים.

על פנינו חולפות מכוניות חדשות מכל הדגמים. הן רבות מאוד. בערי החוף הדרומיות ובהר-הלבנון. לעומת זאת, רואים בעיקר מכוניות ישנות והרוסות. למזורים אין כאן בכלל. גם מעבר-החציה לא ראיתי.

סוירים של צה"ל נעים ברחובות. נראה שהם יותר מטיילים מאשר מבצעים פעילות ביטחונית כלשהי. אנשי הפלאנגות מבצעים, במילא, את כל העבודה עבורם. בניגוד להצהרותיו הרשמיות של מנהיגם, באשיר ג'מיל. עיקר תפקידו של צה"ל באיזור זה של העיר מתמקד בהפגנת נוכחות בלבד.

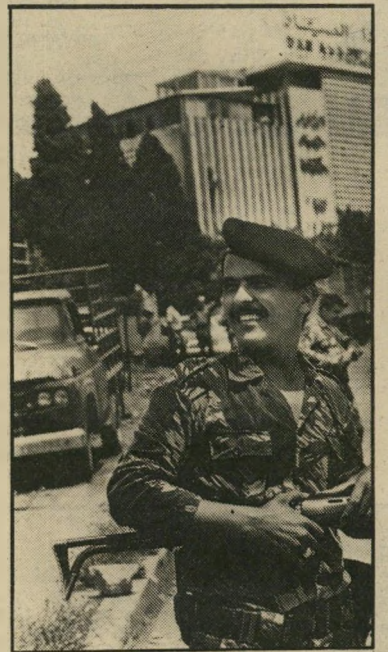
אנחנו עוברים על-פני האוניברסיטה הצרפתית סנט-ג'ורג' וגלריה בוטרוס, ועולים לעבר רובע מונטה-הירודה על ההר, שם מצוי כפר-נופש. בדרך ניצב דוכן למימכר תות-שדה ודובדבנים, כאותם

בעיברית: „גבול לפניך“. לצידו ניצב חייל לבנוני, החמוש ברובה זיג שווייצי, הנמצא בשימוש צבא לבנון. מכאן מוביל הכביש אל השכונות המוסלמיות הנראות מרחוק, שם מבוזרים הכוחות הפלסטיניים. התנועה זורמת בחופשיות בין שני הצדדים היריבים. אנחנו משתעשעים ברעיון לקפוץ קצת לצד השני, אך מחשש שזה יהיה טיול לכיוון אחד בלבד, הרעיון נפסל בעודו באיבו.

מן העבר השני מגיעים שני שוטרים לבנונים, הרכובים על אופנועי ב"מ. הם חובשים קסדות ונועלים מגפיים גב"הות. לדבריהם, אין להם בעיות להיכנס לחלקים השונים של העיר. בהם איש אינו פוגע. מיקי, קצין-הליטוי שלנו, לוחץ את ידם.

מהדימה המהירות שבה השתלב צה"ל במהלך חיי השיגרה של העיר, עד כי נדמה שחייליו לקחו חלק משכבר הימים בתוך העירובוביה של הכוחות השונים, הפועלים כאן זה לצד זה. הכל משתלב למסכת אחת, המונעת יותר מכורה מציאות מאשר על-פי הגיון כלשהו.

„אני הושב שהצבא הישראלי הוא בסדר“, אומר אמיל נעמי בן ה-24, המשרת מזה ארבע שנים בצבא לבנון. „זה טוב שהישראלים כאן. הם טובים מהפלסטינים. עם הישראלים אפשר להסי-

צבא לבנון

חייל לבנוני ב' המסייר בעיר. הוא מצוייד ברובה זיג שווייצי, הנמצא בשימוש צבא לבנון.

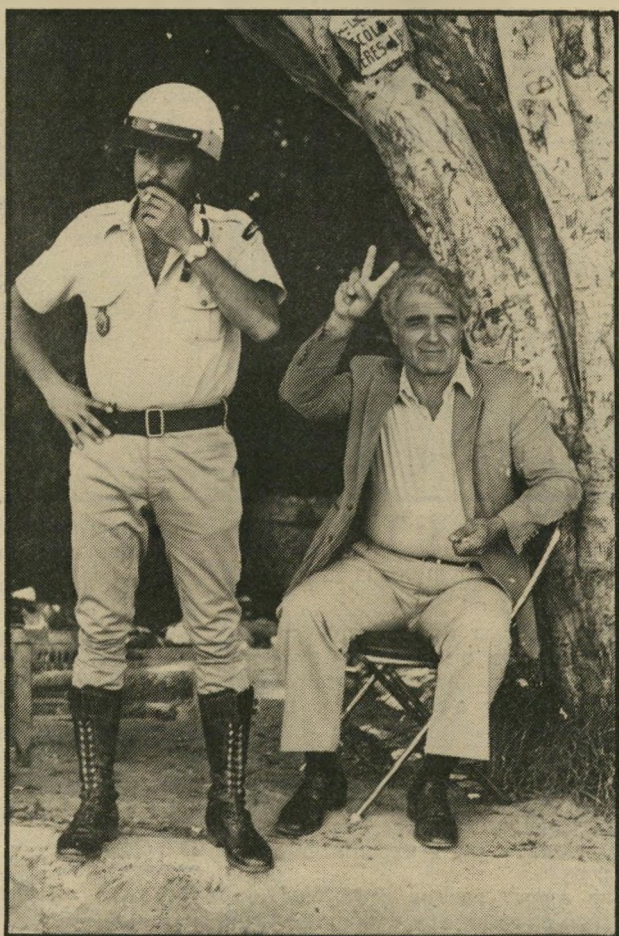
דהות בשמו הפרטי בלבד — כרים — נאות לתת לי הסבר קצר על המציאות הביירותית: „כאן זה אנארכיה. אין כאן סדר ולא היה מי שיעשה סדר, עד שאתם באתם. אנחנו מקווים מאוד שהישראלים יחזירו לנו את הסדר שאבד לנו ואת ה' ביטחון. אנחנו רוצים שתישאר פה, עד שנוכל לקחת את העניינים בחזרה לידיים. המצב עד היום היה שהסתובבו פה כל מיני כנופיות של כל מיני אירגונים ועשו מה שרצו. הם רצחו, אנסו, שדדו, גנבו והתעללו באזרחים. אף אחד לא היה יכול לעשות נגדם דבר, אפילו לא המשטרה. היא לא מטפלת באנשי הר אירגונים. למי שהיתה תלונה נגדם, היה צריך לפנות למיפקדות שלהם, ושם היו חוקרים ומטפלים בעניין. זה מצב בלתי-נסבל.“

„כדי להילחם בפושעים האלה הוקמו הפלאנגות הנוצריות, והן באמת הצליחו להחזיר במידה רבה את הסדר באיזורים הנוצריים. אבל בשכונות המוסלמיות ה' אזרחים טובלים עד היום. הם זקוקים לעזרת הצבא הישראלי אפילו יותר מאי תנו. כולנו רוצים שהמלחמה הזאת תי פסק אחת ולתמיד, שביירות תחזור להיות עיר תיירות כמו פעם. כדי להשיג את זה צריך כוח, ורק לכם יש הכוח לעשות זאת!“

טיול

לכיוון אחד

מרכוז הכביש בשכונה הנוצרית אל-הסמיה מוצב מחסום, שעליו כתוב

קצין צה"ל בדרגת סרן, הנוהג בגיפ, אוכל פיתה לבנונית. צה"ל נמנע מקרבות בעיר. תחת זאת מפעיל הצבא יחידות קטנות, המחפשות פלסטינים.

שוסר לבנוני, המסייר בחופשיות על אופנוע בין הרובעים הנוצריים והמוסלמיים. לצידו אזרח לבנוני המסמל באצבעותיו את הניצחון.

צה"ל

מישמת לבנון